

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ο ΚΥΡ' ΤΑΝΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

‘Ο κύρ’ Τάνης ήταν παράξενος άνθρωπος. Πολυτεχνίτης κ’ εφημοσίτης. Και τὸ δουλεῖα δὲν εἶχε κάνει στὴ ζωὴ του!.. Δάσκαλος, γραφιάς, μικροέμπορος...δὲς πού ἦρεθε ἄξαρτα ἢ ἐποχὴ πού ζητούσαν ὑποψηφίους βουλευτὰς στὴ Μακεδονία κ’ ἔπειθῃ οἱ καλοὶ δὲν θέλαν νὰ πολιτευθοῦν και νὰ βάλουν φασαρίες στὸ κεφάλι τους, ἀναζητήσαν ὑποψηφίους ἀπὸ κύκλους πὺδ παρακατινούς. ‘Ο κύρ’ Τάνης φυσικὰ προσελήφθη στὸ συνδυασμὸ ἐκ τῶν πρώτων κ’ ἔτσι, μάτια μου, ἐξελέγη βουλευτὴς ἀδοπάνως και χωρὶς νὰ καταλάβῃ κ’ αὐτὸς τὸ «πῶς»!...

‘Ετσι πῆγε στὴν Ἀθήνα κ’ ἀπὸ τὸ τραῖνο ἀνέβηκε και εὐθέταν στὴ Βουλὴ...Κ’ ἔπειθῃ εἶχε ἀκούσει ἢ εἶχε διαβάσει στὶς ἐφημερίδες «ὅτι κοιμῶνται οἱ βουλευτὰι κατὰ τὰς συνεδριάσεις» γύρισε ὅλα τὰ γραφεία γιὰ νὰ βρῇ τὸν «κοιτῶνα»! Μὰ δὲν τὸν βρῆκε πουθενὰ και ἐξέπλωσε τέλος στὴν αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων. Ἐδῶ θὰ κοιμῶνται! οὐκ ἔφηθηκε.

Και δὲν εἶχε ἄδικο! Ἐκεῖ μέσα ἦταν ἑστὰ, τὸ κάθισμα βαθὺ και μαλακὸ, και θεξὰ και ἄριστὰ νυστάζαν και ἄλλοι «πατέρες» και συνάδελφοι...



Πολυτεχνίτης κ’ εφημοσίτης!...

- Τὸ σπίτι μου εἶνε μακρὰ.
- Τότε νὰ πᾶς στὸ ξενοδοχεῖο!...
- Πού νὰ τρέξω τέτοια ὄρα, βρε παιδί μου!
- Μὰ τί θὰς νὰ σοῦ κόμω!
- Ἐξέρις πὸς εἶμαι βουλευτὴς! Ἀφῆσε με λοιπὸν νὰ κοιμηθῶ ἔδῳ στὴν ἀκροῦλα!
- Ἀδύνατον!
- Γιατί; Μήπως δὲν εἶμαι βουλευτὴς! Σοῦ εἶπα θὰ σέ προβιάσω.
- Ἀδύνατον! ἀδύνατον!
- Μὸ γιατί, μορὲ παιδί μου;
- Στὴ Βουλὴ κοιμῶνται μόνον ὄταν...συνεδριάξῃ. Τοῦ εἶπεν ὁ κλητῆρας.

‘Όταν εἶδε ὁ κύρ’ Τάνης ὅτι τὸ Συνταγματικὸ πολίτευμα τῶν Ἑλλήνων ἦταν...ἀφιλόξενο, και ὅτι ὁ βίος ἦταν βακανηρὸς στὴν Ἀθήνα, σηκώθηκε και πῆγε στὸν τόπο του. Ἐκεῖ προμήθευσε ψωμιὰ, ξυνοτύρι, γέμισε τὴ βαλίτσα του πρᾶσα, γέμισε και δὺδ καλὰθια αὐγὰ και ξανακατέβηκε στὴν Ἀθήνα κ’ ἄρχισε τὸ ἐμπόριο...
 ‘Ετσι πηγαίνοντες εἰς βάρος τοῦ Κράτους, τρώγαν ἀπὸ τὶς προμήθειές του και κερδίζοντας και χροῖματα ἀπὸ τὶς προμήθειες τῶν αὐγῶν, δὲν εἶχε λόγους νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Κυβέρνηση, και νὰ υπερηφανηθῇ σὲ κάθε πρᾶξ και ἀπόφασί της.
 — Τὶ νὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα; Τὸν ρωτούσαν οἱ συνδημότες του, ὅταν ἐρχόταν μ’ ἄδειαν καλὰθια και ἔρπυγες μὲ γιομάτα, πὺδ μάλιστα τὰ κουβαλοῦσε και μόνος του στὸ σταθμὸ.
 — Μὴν τὰ ρωτᾶτε!...Ὅσο πᾶνε και...ἀκρβαίνουνε τ’ αὐγὰ!...
 — Καὶ τὸ κόμμα πὸς πάει;
 — Ὅσο πᾶει και...αὐραγίζει!

Στὸ τέλος ἀνεκάλυψε ὅτι ἀντὶ νὰ γυρίσῃ ἀδειανὸς στὸ χωριὸ, μεροῦρη ν’ ἀγοράξῃ πράγματα Ἀθηναῖκα γιὰ τίς κυρίες και νὰ τὰ μοσχοπουλά. ‘Ετσι ὄχλε διπλὰ τὰ κέρδη...
 Κανένας ἄλλος ἐμπόρος δὲν θὰ μπορούσαν νὰ τὸν συναγωνισθῇ, γιατί αὐτὸς εἶχε ὀσραρὰ νὰ μεταφορικὰ και τὰ ταξείδ α. σ. ν βουλευτῆς ποῦταν. Ἐφῆρε λοιπὸν στὸ χωριὸ μεταξωτὰ, ἄρχισε νὰ φέρῃ και «κουνοῦρες» λέγοντας γιὰ νὰ τὶς πούλησῃ πὺδ εὐκόλα:
 — Ὅλες ἡ καλὲς κυρίες στὴν Ἀθήνα ἀπὸ αὐτὲς φοροῦν! Ἡ «κουνοῦρες» αὐτὲς εἶνε ἀπὸ τὶς καλῶτες, γιατί τὶς φκίανει ὀ... Κουνοῦρειώτης μάτια μου!...

Μόνον οἱ αἰδηροδρομοὶ τῆς Μακεδονίας, γιατί ἀνήσαν τότε στὴ Γαλλικὴ Ἐταιρεία, δὲν ἀνεγνώριζαν τὰ βουλευτικὰ τὰ εἰσιτήρια. Καὶ μὰ ἡμέρα, πὺδ ὁ κ. Τάνης, ταξείδευεν γιὰ κάποια ὑπόθεσί του, σὲ μὴ

ἄλλη πόλι, τοῦ ζητήσαν νὰ πληρώσῃ. Αὐτὸς ἀρήθηκε κ’ ἐπρόταξε τὴν βουλευτικὴ του ἰδιότητα, ἢ ὑπηρεσία ἐπέμεινε ἔω; ὅτου τὸ τραῖνο ἐφθασε σ’ ἕναν ἐκεῖ κοντὰ σταθμὸ.

Ἐκεῖ ἐκλήθηκε ὁ αἰδηροδρομικὸς σταθμάρχης νὰ εἰσπρᾶξῃ τὸ εἰσιτήριο και ὁ κ. Τάνης, ἐσπαρῆθαι, το ἔβαλε στὰ πόδια, κρατώντας τὰ σακκούλια του, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐπεφταν ἡ πιερίες, ὅπως ἀπὸ τὸν κάλαθο τῆς Ἀμαλθείας τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου.

Ἐστερα ἀπὸ δύο ἡμέρες, ἐπέστρεψε στὴν πόλι του, ἀπάνω σ’ ἕναν ἀραμπὶ χωριάτικον, φορτωμένον κάρβουνα, καθισμένον στὴν ἀκρὴ και κουωνάνας, ἱκανοποιητικὰ, τὰ πόδια του.

—Τοὺς κληθόραγκους! Κράτος ἐν Κράτει δὲ τὸ κάνουν ἔδῳ μέσα! Μὰ τοὺς τὴν ἔφκασα κ’ ἐγὼ και ἔτσι δὲν τοὺς πέρασε!...

‘Επειτα ἐγιναν ἀλλαγὲς και μεταπολιτεῦσεις, Βασιλέαδες ἐφυγαν, Βασιλέαδες πέθαναν και Βασιλέαδες ἦρθαν! και ὁ κύρ Τάνης παρακολουθοῦσε, ἀπὸ πατριωτικὸς λόγους, τὴν κατάστασι.

Σὲ κάθε μεταλλαγὴ ἐπρεπε νὰ πᾶν μὲ τοὺς κερδισμένους, γιατί ἡ Μακεδονία ἐκινδύνευε!...

Κ’ ἔτσι ἀπὸ Βασιλικὸς, νὰ ποῦμε, «ἐκ παποιθῆσας» γίνονταν Βενιζελικὸς «ἐξ...ιδιουσυκρασίας»!...



‘Ετσι ἦρθαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 1 Νοεμβρίου.

Πάλιν ὁ κύρ-Τάνης ὑποψήφιος. Ἀθήνα και τὶς μοσχοπουλιές στὸ χωριὸ!...

Ἡ πρώτη του δουλεῖα τᾶρα, μὲλις πηγαίνας ἐκ κᾶνα χωριό, ἦταν νὰ ζητᾶ ἦψηρο και...ταγιάρα ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους! Και ἔπειθῃ ταγιάρα χωρὶς καρὲ δὲν πάει:

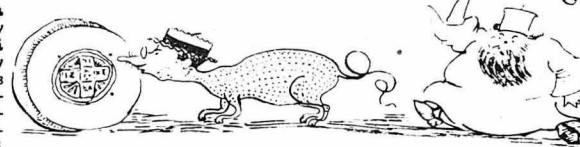
— Ἐ, λοιπὸν, θὰ μὲς δώσετε, βρε παιδιὰ, και κᾶναν καφέ, μὰ πὺδ ἦρθαμε και στὸ χωριὸ σας!...ἔλεγε στους χωριάτες.

Οἱ χωριάτες τοῦδιαν ταγιάρα, τοῦδιαν και καφέ, τοῦδιαν λειτουργίες, μὰ τοῦδιαν και μάρο!... Τὸν ρημάσανε!...

Τὴν ἐπομένῃ τῆς ἐκλογῆς οὔτε φάνηκε στους δρόμους ὁ κ. Τάνης. Ἐμμενε τρυπαμένον σπῆι του. Καὶ σὺς τῆλους πὺδ πῆγαν νὰ τὸν παρηγορήσουν τὸλεγε καθαρά:

- Δὲ μὲ μέλει πούχασα. Μὲ πειράζει γιατί χολαίε ἔτσι τὸ ἐμπόριο, μορὲ ἀδερφεῖ...Πὸς θὰ πούλαω πειὰ ξυνοτύρι στὴν Ἀθήνα και κουντοῖρες στὴ Μακεδονία; Ἀκούς νὰ μὲ μαρτύρουν! Ἐ λοιπὸν τὸ ἀπορίσασα...
- Τί;
- Δὲν τὴν ξανασάξω τὴν Ἑλλάδα!
- Ἀνὸν κύρ Τάνη!...
- Τίποτα!...Δὲν τὴν ξανασάξω...Ὅψ ἀδερφε!

Σταμ. Σταμ.

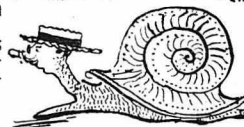


Ἐτρωγε και τὶς λειτουργίες ἀκόμα τῶν παππάδων!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ
 ἘΝ ἈΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

‘Όταν ὁ Καραϊσκάκης μαζὺ μὲ τρεῖς χιλιάδες ἄνδρας, ἐξεστράτευσε ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα γιὰ νὰ καταλάβῃ τὴ Μουνηχία, ἀναγκάστηκε νὰ διανυκτερεύσῃ μὰ νύχτα στὸν οὐαίθορο, κοντὰ σὺς ὑποκρείας τοῦ Αἰγάλεω. Ἦταν Δεκέμβριος και ἡ νύχτα ἀγρία, χιονομένη και ταχωμένη. Στὸ Κερασίην βρισκόταν ἀγχοροβλημένο ἕνα ἑλληνικὸ πλοῖο μὲ κυβερνήτῃ τὸ Γιαννίτση. Ὁ Γιαννίτσης βλέπωντας τὸν κατακλυσμὸ, ἔστειλε μὰ βάρκα γιὰ νὰ πᾶρῃ τὸν Καραϊσκάκη νὰ διανυκτερεύσῃ στὸ καράβι του. Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Γιαννίτση βρῆκε τὸν Καραϊσκάκη και κοιμᾶται κουνουλομένος στὴν κάππα του, μὲ τὸ κεφάλι του ἀκονιμισμένο σ’ ἕνα βράχο. Τὸν σκούνησε ἔλαφρὰ και ὁ Καραϊσκάκης; ξυπνώντας ξαφνιασμένος, ἀναπήδησε και ἔφρερε τὸ χερί του στὰ πιστόλια του.

- Τί εἶνε, ὦρὲ; φᾶναξε.
- Ἀρχηγέ, ἡ νύχτα εἶνε κατωμένη, ἀπάνησε ὁ ἀπεσταλμένος και γι’ αὐτὸ ὁ καπετᾶν Γιαννίτσης σὲ προσκαλεῖ νὰ διανυκτερεύσῃς στὸ καράβι του.
- Ἐ, και εἶνε τόσο μεγάλὸ τὸ καράβι σας αὐτὸ ὅστε νὰ τοὺς χωρέσῃ ὄλους αὐτοὺς ἔδῳ;
- Και λέγοντας αὐτὰ ὁ Καραϊσκάκης εἶδαι τοὺς στρατιῶτες πὺδ κοιμνόντουσαν σὺς χιόνια.
- Ὅχι, ἀπάνησε ὁ ἀπεσταλμένος.
- Τότε, φύγε! εἶπε ὁ Καραϊσκάκης και κουνουλοῦθηκε πάλι στὴν κάππα του.



Δάσκαλος, γραφιάς και τὰ τοιαῦτα...